Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

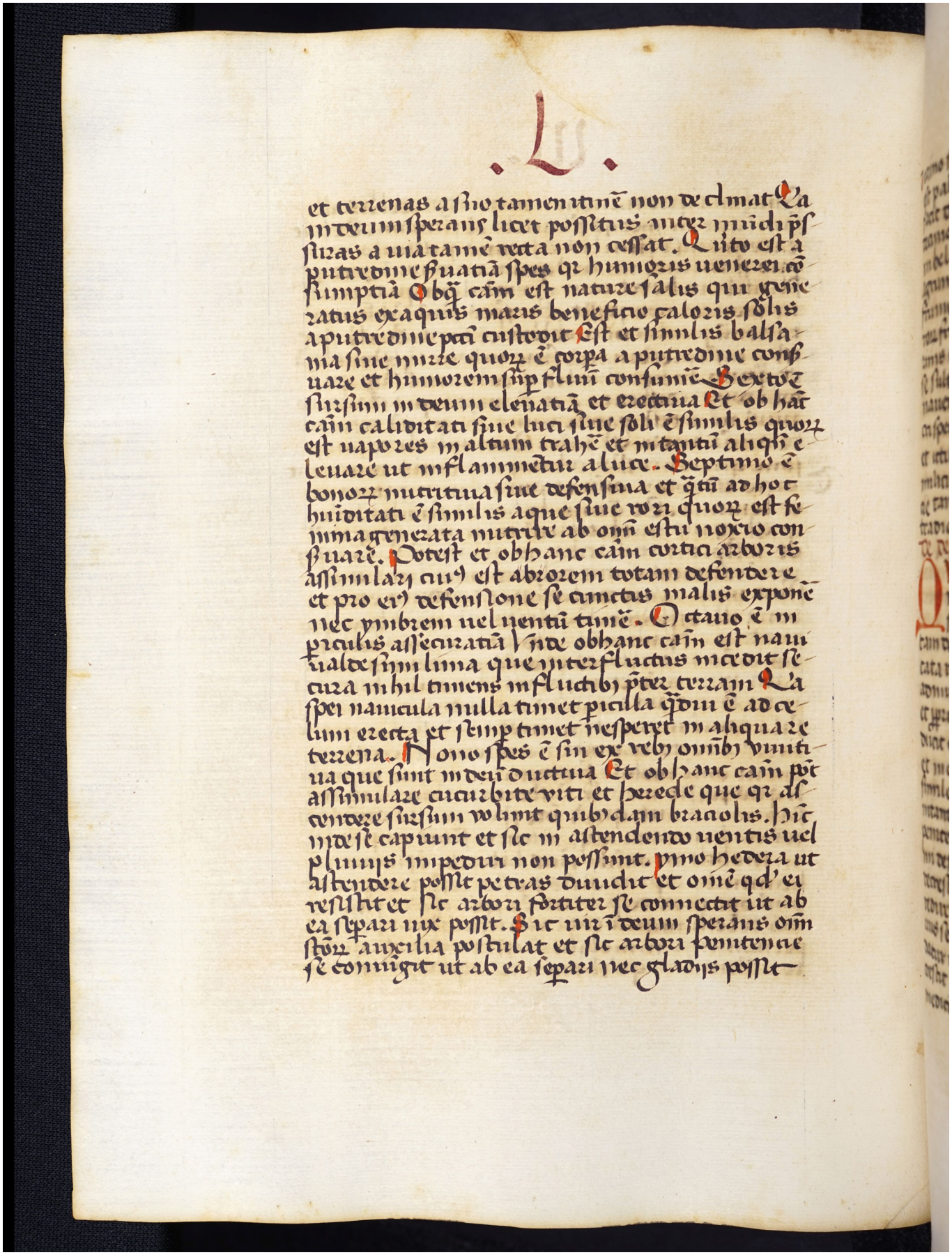

.L.

et terrenas a sio tamen itinē non declinat. Qa
in deum sperans licet possitis intra multi ps
suras a via tamē recta non cessat. Quito est a
putredine fuatiā spes qr humoris uenenei cō
sumptiā. Obq̄ cām est nature salis qui gene
ratis ex aquis maris beneficio caloris solis
a putredine pcā custodit. Est et similis balsa
ma sine nuce quor ē corpa a putredine cons
uare et humorem sup̄flui consumē. Hex tor
sursum in deum elevatiā et erectiua. Et ob hāc
cām caliditati sive luci sive soli ē similis quor
est uapores in altum trahē et in tantū aliqd ē
leuare ut inflammetur a luce. Septimo ē
bonor nutritiua sive defensiua et q̄tū ad hoc
huiditati ē similis aque sive uori quor est fe
mina generata nutrire ab omni estu noxio con
seruare. Potest et ob hanc cām cortici arboris
assimilari cui est arborem totam defendere
et pro eius defensione se cunctis malis exponē
nec ymbrem uel uentū timē. Octauo ē in
preciis assecuratiā Vnde ob hanc cām est nau
tialdesim lima que inter fluctus incedit se
cura nihil timens in fluctib; p̄ter terram. Qa
spei nauicula nulla timet procella q̄dm ē ad ce
lum erecta et semp timet ne speret in aliqua re
terrena. Nono spes ē sin ex reb; omnib; vinti
ua que sunt in deū ductiua. Et ob hanc cām pōt
assimilare cucurbite viti et hedere que qr ad
scendere sursum volunt quib; dam bracolis. Hic
inde se capiunt et sic in ascendendo uentis uel
pluuijs impedir non possunt. Primo hedera ut
ascendere possit petras diuidit et omē qd' ei
resistit et sic arbori fortiter se connectit ut ab
ea separari nix possit. Sic uir deum sperans omn
stōr auxilia postulat et sic arbori sapientie
se coniugit ut ab ea separari nec gladijs possit